

CUM SĂ AI LOC ÎN CASĂ

Lu Wei

Traducere din engleză de Ianina Marinescu

Salut, eu sunt Lu Wei.

Cuvânt-înainte

În 1992, aveam 11 ani. Părinții mi-au dat cheia de la noua casă în care urma să ne mutăm – un apartament la etajul al patrulea. Blocul era construit de firma la care munceau părinții mei, angajații contribuind la costurile de construcție. Având circa 90 m², noua noastră casă compactă avea trei dormitoare și o sufragerie. A fost nevoie ca părinții mei să muncească din greu mulți ani ca să și-o poată permite.

Pe-atunci nu existau decoratori de interior. Nu se auzise de designeri. De mare parte din renovare s-a ocupat tatăl meu – care a făcut totul cu mâinile lui, după muncă.

Când am deschis ușa, privirile mi-au fost întâmpinate de un parchet grenă, încadrat cu plinte elegante și două aplici de perete albe ca laptele. Am sărit în sus de bucurie. Oau! Chiar o să fie asta casa mea? Acea bucurie neașteptată, acea căldură însuflețită pe care am simțit-o pe dinăuntru, încă e vie în amintire.

Mi-am dat seama că o casă îți poate aduce fericirea!

Am devenit designer rezidențial, evident! Acum lucrez pentru cel mai mare dezvoltator imobiliar rezidențial din China.

De mai bine de zece ani mi-am făcut o misiune din a învăța toate domeniile care au legătură cu crearea unui spațiu de locuit – arhitectură, design interior, artă decorativă și organizare de interior. Vreau ca din munca mea să răzbată acea senzație de însuflețire pe care am simțit-o când am dat cu ochii de prima mea casă când aveam 11 ani.

Și totuși, cu cât trece mai mult timp de când lucrez în domeniu – cu cât mă ocup de mai multe apartamente –, cu atât devin mai confuză și mai perplexă.

Încerc de fiecare dată să le dau telefon unora dintre proprietarii caselor la care am lucrat, să aflu ce părere au despre apartamentul în care trăiesc de ceva vreme. În ultimii zece ani, am vizitat aproape o mie de case. Iar dezamăgirea este de fiecare dată sfâșietoare. Sunt întotdeauna șocată de utilizarea ineficientă a spațiului în majoritatea acestor case.

Holarile sunt atât de aglomerate cu pantofi, că nu vezi parchetul.

Pe blatul din bucatărie abia dacă mai e loc să prepari ceva.

Șifonierele sunt atât de pline, că dau pe dinafară la propriu...

Treptat, am înțeles de ici, de colo că o casă este combinația dintre partea fixă – apartamentul în sine, și partea mobilă – oamenii. Eu nu sunt decât designerul. Activitatea mea nu poate să ia niciodată locul celor care locuiesc acolo. Apartamentul poate fi decorat impecabil, dar este și va fi întotdeauna doar o cochilie ce așteaptă să fie umplută. Din clipa în care este predat proprietarului, nu mai are nicio legătură cu mine.

Majoritatea celor care trăim în orașele Chinei suntem pentru prima dată proprietarii unei case. Nu avem experiență în cumpărarea și renovarea de case. Totuși, chiar și atunci când trăim în casa noastră, nu putem ajunge la miezul conflictelor cu care ne confruntăm: pretul ridicat al proprietății, camere mici, prea multe obiecte, faptul că locuim mult timp în același loc.

Și-atunci cum putem face o casă minunată din acest apartament mic?

Asta te supără. Și pe mine mă supără.

Această cărticică a fost scrisă în speranța de a alunga această supărare.

A început sub forma câtorva pagini cu schițe. N-am crezut niciodată că voi primi atât de multe confirmări câte am primit când le-am postat pe contul meu public de WeChat.

Să fie asta, poate, o sursă de inspirație care să ne ajute să ne facem casa mai primitoare?

Încurajată de comentariile pline de entuziasm ale cititorilor mei, mi-am mai dat seama de ceva. Noi – cei care trăim în aceste apartamente, partea mobilă a acestor apartamente – suntem capabili de schimbare și de îmbunătățire. A lucra ca să ameliorăm modul în care trăiești în propria casă e mult mai important decât a lucra de unul singur, îngropat în schițele rezidențiale – partea fixă, care nu se schimbă!

Prin intermediul acestei mici cărți, vreau să-ți împărtășesc un singur lucru: apartamentul nu e totul. Noi – cei care trăim în el – suntem cei care contează cel mai mult.

Lu Wei
Designer rezidențial

Cuprins

Cuvânt-înainte

1 Apartament compact ≠ Viață înghesuită Inecuațiile casei

.....P01

2 Prea multe lucruri, dulapuri insuficiente Casa la regim

.....P13

3 Lipsesc lucruri după ce faci curat Spațiul de depozitare: secrete și revelații

.....P33

4 Cutiile de depozitare duc la un haos și mai mare Recipientele mici au avantaje mari

.....P85

Acasă sau gloata de pantofi
Curățenie pe hol P113

5

6

Copii, jucării, dezordine
O sufragerie curată P139

7

Trilogia eficienței maxime în bucătărie P159

Cu o treime mai mult spațiu

**Trilogia bucătăriei:
Aranjamentul inteligent**

.....P170

Ce nu-ți spun creatorii de bucătării

Trilogia bucătăriei: Bufetele eficiente

.....P186

Ia-ți adio de la o bucătărie aglomerată

**Trilogia bucătăriei:
Depozitarea eficientă**

.....P212

8

Prea multe haine, prea puțin spațiu
Dressingul de un metru pătrat

.....P243

9

Rămâi acasă sau ieși în oraș?

Măsuța de toaletă a femeii leneșe

.....P271

10

Rufe care nu se mai termină de spălat,
curățenie care nu se mai termină
de făcut

**Cele zece păcate capitale ale
îngrijirii casei**

.....P299

Post-scriptum P325

Inecuațiile
casei

Inecuațiile casei

Și tu, ca și mine, ai plecat din orașelul în care ai crescut ca să mergi la facultate într-un oraș mare? Și tu, ca și mine, ai prins rădăcini în acest alt oraș după absolvire, luptându-te zi de zi ca să duci o viață mai bună?

Și tu, ca și mine, visezi să ai casa ta? Și tu, ca și mine, ai ajuns cineva pornind de la zero, înaintând pas cu pas către împlinirea visului tău?

Și tu, ca și mine, crezi din toată inima că această casă – oricât de mică ar fi – e locul unde te simți în siguranță, la adăpost de imensitatea orașului?

Și tu, ca și mine, ajungi tot timpul să stai și să muncești până după miezul nopții la birou? Iar pe când îți târăști picioarele grele și corpul obosește către casă și tu, ca și mine, găsești că lumina blândă și atingerea moale a papucilor îți oferă confort îndată ce deschizi ușa?

Casa care ne oferă refugiu, care ne îngăduie să ne vedem de viață este confortabilă, liniștită, plăcută.

Dar cum să îți amenajezi casa?

Cum să îți amenajezi casa

Inecuația 1

Casă
≠
Acasă

„Ești proprietarul casei?“

Sunt sigură că tuturor ni s-a pus această întrebare. Mai ales dacă și tu, ca și mine, încă n-ai ajuns la 40 de ani. Mai ales dacă și tu, ca și mine, te-ai mutat într-un oraș mare unde să stai după facultate.

Ca arhitect specializat în design rezidențial, aud în fiecare zi discuții despre cumpărarea de case. Văd cum viețile oamenilor se învârt cu totul în jurul faptului de a deveni proprietari. Eu însămi cunosc bucuria și suferința de a avea un bun imobil.

- Ne căsătorim, dar nu ne permitem să cumpărăm – va trebui să închiriem.
- Nu-mi permit ceva mai mare, doar un apartament mic cu două camere.
- Poate că o să cumpăr la anul, ca să vină și părinții mei să stea cu mine.

...

Sunt sigură că visăm cu toții să avem propria casă. Și, în acest scop, mulți dintre noi muncim o viață întreagă – purtând cu stoicism pe umeri povara unei ipoteci pe 30 de ani. Totuși, te-ai oprit să te întrebi ce anume dorești mai exact să deții? E doar apartamentul în sine, fizic? Asta e o cochilie de ciment gri. Nu e acasă!

Soarele se revarsă prin fereastră, făcând să lucească suprafața curată a podelei. Plantele de lângă canapea sunt verzi și le merge bine. Deliciosul miros al micului dejun plutește prin aer... Asta-i casa la care ai visat și după care ai tânjit, nu-i așa?

Acasă e locul unde
te simți bine.

Inecuația 2

Designer
≠
Locatar

„Designer rezidențial“

Ce face un designer rezidențial? Ei bine, la suprafață, fac tot ce ține de locul unde stau oamenii: creez clădiri rezidențiale și aranjamentele lor spațiale.

Concep un plan decorativ și planific mobilierul.

Uneori cos chiar draperii și alte tapiserii.

Fac tot ce-mi stă în puteri să le ofer proprietarilor soluția cea mai satisfăcătoare.

Totuși, e ceva ce nu pot face: nu pot să-ți iau vreodată locul și să trăiesc în casa ta.

Când merg în vizită la proprietarii ale căror case le-am proiectat, sunt mereu uluita de felul în care doua apartamente, identice pe planșa de desen, ajung să fie diferite ca de la cer la pământ după ce oamenii se mută în ele. Aceste case au exact aceeași schiță și aceleași decorațiuni, dar, pentru că sunt locuite de oameni diferiți, ajung să aibă foarte puține în comun.

Să spunem că apartamentul conceput e cotel cu nota șase din zece. Dacă crește la nouă sau scade la patru ține exclusiv de „coeficientul de locuire“.

Designerii creează o *reședință* semiterminată pe baza căreia tu îți crezi propria casă, unică și completă.

Abilitățile mele sunt modeste în comparație cu cât îți e de dragă propria casă.

Inecuația 3

Mai mare

≠

Mai bine

„Îmbunătățirea standardelor de locuit”

Cei mai mulți dintre noi echivalăm cuvintele de mai sus cu „a te muta într-o casă mai mare”.

Dar e mai bine oare să stai într-o casă mai mare?

Am un prieten care cred că a răspuns succint la asta:

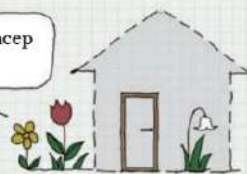
—Ne-am mutat, în sfârșit! E puțin mai mare, dar nu-mi dau seama de ce e la fel de multă dezordine și înghesuală!

Îmbunătățirea standardelor de locuit nu înseamnă doar să schimbi partea fixă – zona, dimensiunea casei, numărul de dormitoare și de băi –, trebuie îmbunătățit și „coeficientul de locuire” odată cu schimbările fizice.

În loc să fim deprimăți că nu ne permitem o casă mai mare, de ce să nu luăm lucrurile în propriile mâini și să găsim modalități de a ne schimba în bine pe noi înșine și de a îmbunătăți felul în care ne raportăm la propria casă?

Acest adevăr simplu vă permite, ție și familiei tale, să resimțiți cu adevărat o îmbunătățire a standardelor, fără să treceti prin stresul și cheltuiala de a vă muta în altă casă.

Îmbunătățirile încep
cu atitudinea

Inecuația 4

$$M^2$$

$$\neq$$

$$M^3$$